

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 30 øre.

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 15-16

Oktober 1947.

19. årgang.

Er det den store trengsel eller er det vredens dag

som begynner ved Antikrists fremtreden?

Da Jesus var døpt i Jordan og fristet av djevelen, kom han til Nasaret hvor han var oppfostret, og gikk etter sedvane på sabbatsdagen inn i synagogen og sto opp for å lese for dem, og de ga ham profeten Esaias' bok, og da han slo boken opp fant han det sted hvor der er skrevet: Herrens ånd er over meg fordi han har salvet meg til å forkynne evangeliet for fattige. Han har utsendt meg for å forkynne fanger at de skal få frihet, og blinde at de skal få syn, for å sette undertrykte i frihet, og for å forkynne et velbehagelig år fra Herren. Og han lukket boken og ga den til tjeneren.

Vi legger merke til at han leste Esaias 61, 1 og bare halvdel av annet vers. I neste halvdel tales der om en hevners dag fra vår Gud. Men den skulle ikke være i nådens husholdning. Det var nådens år han var kommet for å utrope, men det kommer også en hevners dag.

I Salm. 99, 8, Nah. 1, 2, 1. Tes. 4, 6, omtales Herren som en hevner, og leser vi Åpenb. 16 om de syv vredesskåler, som uttømmes, er det over de ugu-delige og de omvender seg ikke

Så det er vredens eller hevners dag som begynner ved avslutningen av nådens husholdning.

Vi leser i Åb.7. at Johannes så fire engler som sto på jordens fire hjørner og holdt jordens fire vinder forat det ikke skulle blåse noen vind over jorden eller over havet eller på noe tre, «og jeg så en annen engel som steg opp fra solens oppgang og hadde den levende Guds segl, og han ropte med høy røst til de fire engler som var gitt å skade jorden og havet og sa: Skad ikke jorden eller havet eller trærne før vi har satt innsegl på vår Guds tjenere i deres paner. Og jeg hørte tallet på dem som ble beseglet 144.000 beseglede av alle Israels barns stammer.» Vi legger merke til at dette så Johannes på jorden. Deretter så jeg og se en en stor skare som ingen kan telle av alle etter og stammer og folk og tunges som sto for tronen og for Lammet kledd i lange hvite kjortler med palme grener i sine hender, og de ropete med høy røst og sa: Frelsen tilhører vår Gud og Lammet, og alle englene sto omkring tronen og om de eldste og om de fire livsvesener, og de falt ned for tronen på sitt åsyn og tilba

Gud og sa: Amen! Velsignelsen og prisen og visdommen og takken og æren og makten og styrken tilhører vår Gud i evighet. Amen!

Og en av de eldste tok til orde og sa til meg: Disse som er kledte i de lange hvite kjortler, hvem er de og hvor er de kommet fra? Og jeg sa: Herre du vet det, og han sa til meg: Dette er de som er kommet ut av den store trengsel og de har tvettet sine kjortler og gjort dem hvite i Lammets blod; derfor er de for Guds tro ne — —»

Denne store trengsel som omtales her begynte i aposteltiden og vil avsluttes når Jesus henter sin brud.

Jeg vil bare spørre: Har det ikke vært en stor trengsel? Tusener av hellige, og alle apostlene, untatt Johannes, måtte gi sitt liv. Alene den katolske kirke har over 50 millioner på sin samvittighet. Alle de hellige har vært mer eller mindre forfulgt. Det innvendes at jøder ikke er med i denne skare. Det kan umulig stemme, når der står alle slekter, folk og tunges. Men denne skare var allerede hjemme da de 144 tusen av Israel ble beseglet. Denne skare er bruden. Der innvendes at de har ikke kroner på sine hoder. Men det kommer av at de eldste som representerer brudeskaren allerede i Åpb. 4, 10 har kastet sine kroner ned for tronen og sier:

«Verdig er du vår Herre og Gud til å få prisen, æren og makten». Og etter den tid omtales heller ikke de eldste med kroner på sine hoder. At denne skare kan bli så stor, at ingen kan telle den er forståelig, når vi regner trengslen fra pin sedag til Jesu komme. Men det er uforståelig at noen kan mene at det kan komme en så stor skare ut av den korte tid som antikrist regjerer

I følge Folkeforbundets offisielle oppgave var verdens samlede befolkning i slutten av 1938 anslått til 2143 millioner innbyggere. Så selv om alle led martyrdøden under antikrist, så kunne de telles. Men denne skare i Åpenb. 7 kan ingen telle.

Jeg har spurt brødre om de kan vise meg et eneste sted som taler om at der skal bli vekkel- se, men ingen har ennå gjort det.

Peter sier i 2. brev 3-4 at i de siste dager skal der komme spottere som farer frem etter sine egne lyster og sier: Hvor er løftet om hans gjenkomst? For fra den tid fedrene sov inn vedblir jo alle ting som de var fra skapningens begynnelse. Og i vers 9: Herren er ikke sen med løftet, som noen akter det for senhet, men han har langmodighet med eder, da han ikke vil at noen skal fortapes, men at alle skal komme til omvendelse. Her ser vi hvorfor han har drøyet med å komme.

I Åb. 6, 9 hvor Johannes så un- der alteret deres sjeler som var myrdet for Guds ords skyld; de ropte med høy røst og sa: Herre, du hellige og sandrue, hvor lenge skal det va- re før du holder dom og hevner vårt blod, på de som bor på jor- den. Disse frelste er meget ulik brudeskaren i sinn når vi reg- ner med Stefanus: Herre til- regn dem ikke denne synd. —

70 år

Den 9. november fyller en av de mest kjente misjonærer, P. A. Evenstad 70 år.

Han er en av de aller første

Og disse kunne ikke være den uttellelige skaren som omtales i Åpenb. 7; de var under alteret. At Gud forbarmer seg over Israel når hedningernes tider er slutt, er forutsagt og det er mulig en og annen hedning kan reddes.

Når Jesus taler om sin gjenkomst, sier han: Våk! (Matt. 24, 42). Vær også I rede (Matt. 24, 44 og Matt. 25, 13) Våk derfor! Og i Mark. 13, 33: «Ta eder i vare: våk! for I vet ikke når tiden er. I vers 37: Våk! og Luk. 21, 36: Våk! Skulle vi da gi menneskene en sovepute at de kan bli frelst. Men de må gi sitt liv. Jesus taler klart om at døren blir lukket. (Matt. 25, 10. Luk. 13, 25).

Og hvem skal forkynne frel- sens evangelium under Anti- kristes tid? Når de døde i Kris- tus skal oppstå først og vi som lever, som blir tilbake, skal sammen med dem rykkes i sky er opp i luften for å møte Her- ren, og så skal vi alltid være med Herren.

Vil tilslutt sende en hjertelig hilsen til alle de hellige: Vær ved godt mot, og eders hjerte være sterkt, alle I som venter på Herren. (Salm. 31, 25)

P. A. Evenstad.

misjonærer som reiste ut på misjonsfeltet av de frie som samledes i Torvgt. 7, Oslo.

Han ble frelst søndag 5. juli 1898, åndsdopt den 29. desem- ber 1906 i Torvgt. 7, Oslo og døpt i vann i Holmsbu 1907 sammen med 39 andre som gikk samme vei.

I 1910 kalte Gud ham til misjonsgjerningen. En liten for- retning de hadde måtte de gi bort da det var umulig å få solgt den og på en underfull måte åpnet Gud vei for ham og hans hustru. De fikk reisepen- ger og gikk i land i Durban med 1 engelsk pund i lommen og ingen kjente å gå til.

I oktober 1914 fikk de seg en hytte av bølgeblikk og be- gynte å bygge misjonsstasjon i Swaziland. Misjonsstasjonen kalte de Edvaleni, som betyr Klippen.

De arbeidet der i mange år og fikk oppleve at Gud frelste mange sjeler. Arbeidet fortset- ter fremdeles. Hans datter Jen- ny som var ganske liten da de reiste ut, har nå i flere år ar- beidet der ute sammen med fle- re andre misjonærer.

Etter de kom hjem har de fått bygget seg en riktig pen liten heim på fødestedet, Vige- land i Sør-Audnedal.

De er strevsomme og ford- ringsløse og en pryd for Kristi lære.

Vi kan ikke gå mer i detaljer Br. Evenstad liker heller ikke å bli omtalt, men om noen for- tjener det er det disse trofaste, strevsomme misjonærer.

Mange av deres venner vil nok huske ham på 70 års dagen

Adressen er : Vigeland, Sør- Audnedal.

Intet er lettere for døren enn å dømme, og intet er van- skeligere for den vise.

(F. Lütken.).

På evangelisttur

Var innom Vedavåg på et møte hos br. Syvertsen, som er syk. Det var velsignet å høre ham ligge og prise Gud og vitne om sin Frelser. Bodde da hos br. Abraham Kristensen. Det var velsignet å få hilse på og tale med broderen etter 23 års forløp. Vi var sammen på militærnektorfeltet i 1924.

Så sto turen til Mosterhavn hvor jeg i nære to uker bodde hos br. Størksen i hans gjestfrie hjem, som alltid har vært et «Betania». Der var god søkning til møtene, og en opplatt dør for ordet. De tar imot vitnene etter som de melder seg og uten favorisering. Det er sikkert Gud velbehagelig.

Jeg var sammen med br. Iversen og frue på et møte i Regevik mellom Sirnes og Flekkefjord. Det følte riktig åpent og godt der ute i Guds frie natur da br. Iversen talte Guds ord. Likeså for oss andre som vitnet og sang helt til mørket falt på og måtte bryte opp. En erfarer at det er en evig sannhet som Jesus sier: «Høsten er stor, men arbeiderne få. Matt. 9, 37.)

Vil herved få sende en hilsen til alle «Misjons-Røsten»s lesere og til alle dem jeg fikk hilse på. Men en spesiell hilsen til br. Omland og ellers alle i hvis hjem jeg fikk bo.

O. Hushovd.

Fra Nord-Norgeturen

«Så tok illdbudene avsted med brever i fra kongen og hans høvdinger og dro omkring i hele Israel og Juda som kongen hadde befalt og sa: I Israels barn, vend om til Herren, Abraham, Isaks og Israels Gud, så han kan vende seg til den lev-

ning av eder som har sluppet unda Asyrerkongens hånd.» (2. Krøn. 30, 6.)

Disse ord kom til meg da jeg ble minnet om å sende en liten hilsen her nord fra.

Jeg er nå kommet hit til Ross fjord, etter å ha vandret over et stort område og fått deltatt på mange møter og stevner. Søndag den 24. aug. var det et herlig stevne i Tromsdalen, hvor jeg fikk være sammen med vår skotske bror, et uforglemmelig minne. (Sansynligvis Mc. Murdo. Red.) Her traff jeg også sammen med br. Olaf Ryen som var kommet nordover. Ja, her er behov for vitner. Det er uhyre strekninger her nord og en mengde mennesker som trenger å høre hva det står i «kongens brever». Det er stort at det ennå er noen illdbud som blir sendt og kan forkynne budskapet til frelse fra synd og hel seiér i livet. Ja, det er i sannhet et herlig bud.

Det har vært interessant å få være her og møte så mange venner. Har truffet mange sørfra, serlig fra Fredrikstad og Skien. Det er venner som arbeider her oppe i misjonen. Men høsten er stor og arbeiderne få.

Fikk også delta på møte hos Lappene. De fleste forsto jo norsk, men det skulle vært gilt om man hadde forstått deres sprog. Gud talte til dem, det kunne merkes. Ja, Jesus har noe for alle. Priset være Hans navn!

Så til slutt en hilsen fra Ryen med familie. De har det bare godt og er lykkelige. Det samme med meg.

Jeg begynner reisen sørover den 1. september, om Gud vil. Har tenkt meg til Drammen den 20.

Hjertelig broderhilsen

H. Moger.

Etter innbydelse fra en del steder, reiste jeg hjemmefra den 4. juli og stanset først en ukens tid i Søgne og Greipstad. Det var velsignet å få dele Guds ord med de kjære søsken der. Neste sted var i Kvinesdal hvor jeg deltok med på tre stevner etter vennenes ønske. Det ene stevne var på Liknes, hvor jeg virket første gang for 14 år siden, og hvor vi fikk be med noden, og hvor vi fikk se med noen som søkte frelse. Det kjentes åpent å vitne og å synge de gamle vekkelsessanger, som ble benyttet den gang og som de ønsket å høre om igjen. Broder Svindland fra Loga ved Flekkefjord og Andreas Omland som er høyaktede menn på sitt hjemsted, var med. Stevnet i Fjotland var også vellykket og likeså stevnet på Knaben som jeg deltok med i på hjemvegen. Mange av stedets folk var også til stede på dette stevnet. Der var en opplatt dør for alle som vitnet om sin Frelser.

Knaben er en stor grubedrift, molybden, som er meget verdifull. Stanset på to møter hos de kjære søsken på Sirnes og to møter på Loga ved Flekkefjord hos br. Svindland. På det siste møtet fikk vi anledning til å vitne og synge for en hel skare som var til stede for å se en bibelsk dåp. En søster ble døpt av br. Svindland.

Jeg stanset også en uke på Jæren hos br. Gunvald Klepp, som alltid har hatt et åpent hjem for Guds folk. Deltok med på stevne der den 3. august. Det var et herlig stevne. Br. Daniel Nilsen m. fl. øste ut av sitt hjertes forråd Guds rikdommer, og jeg tror at det kan sies med sannhet at vi åt og drakk alle, som Israel fordum. (2. Mos. 24, 10-11.)

MISJONS-RØSTEN*Fritt, uavhengig organ**i misjonens tjeneste*Redaktør *G. Iversen.*

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24

Abonnementpris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindene til oppsigelse skjer. Oppsigelse må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt

I. K. M. Fredriksens Eftf. A.s.,
Trykkeri, Sarpsborg.

Misjons- konferansen i Drammen.

Velkomstmøtet lørdag 20. september holdtes i Knoffsgt. 6. Mange var allerede kommet og det var godt og åpent. Søndagsmøtene holdtes i «Idrettens Hus». Det var stappfullt og åpne møter. Det er umulig å nevne predikantene ved navn da det visstnok var 40-50 vitner som deltok i konferansen, foruten eldstebrødre og andre. Vi hadde besøk av tre engelske brødre, som flere ganger var i ilden, tolket av br. Kasborg.

Forhandlingene begynte mandag fm. kl. 10. Til dirigent ble valgt Nic. Paus Jensen, Oslo og Ditlef Christoffersen, Drammen og til referent valgtes M. Støve Volda og Lexander, Bergen. Br. Paus Jensen ledet forhandlingsmøtene på en broderlig og grei måte.

Da det antakelig kommer et utdrag av forhandlingsmøtene skal vi ikke komme nærmere inn på det nå. Et par saker må allikevel nevnes: De frie blader «Det gode budskap», «Misjons-Røsten» og «De Unges Blad» slåes sammen til et organ og utgis av de frie venner. Utgiverne av disse blader var villige til å overdra sine blader til de frie venner. Vi skal komme tilbake til dette senere.

Det gamle misjonsutvalg sa fra seg sine stillinger og det ble valg på nye representanter. Av de gamle ble gjenvalgt: M. Støve, Jul. O. Lind og Erling Syvertsen. Nye ble: Gustav Svennevig, Alb. Robinson, Jens Glittenberg og Otto Hvidsten fra Bergen. Det blir altså 7 mot før 5.

Referat av forhandlingene blir sendt de frie menigheter.

Det må også nevnes den enestående gjestfrihet som Drammensvennene viste. Det var ingen lett oppgave å skaffe herberge til de mange tilreisende men det gikk fint.

Vi skal komme tilbake til saken senere.

Til de frie venner.

Venneflokker og interesserte som ønsker å sette seg inn i beslutningene som ble tatt på konferansen i Drammen kan få de samlede beslutninger ved å henvende seg til referentene.

Referentene er:

Math. Støve, Volda, Sunnmøre og G. I. Lexander, Strandveien 25, Laksevåg, Bergen.

Det norske misjonsselskap.

Det norske misjosselskap hadde ved hundreårsjubileumet i 1942 255 misjonærer. I år er tallet steget til 335, altså en økning med en tredjedel.

I begge disse tall er misjonærhustruene medregnet.

Stor fremgang.

Svenske pinsevenners misjon i Brasilien har hatt stor fremgang.

De begynte misjonsarbeidet i 1924 i Porto Megu som er hovedstaden i den sydligste av Brasiliens stater, Rio Grande do Sul. Det var misjonærene Gustav og Hedvig Nordlund som opptok arbeidet under ytterst enkle forhold. Det første lokale var en jordkoye, som rummet bare 25 personer. Allerede første året ble en forsamling på 16 medlemmer ordnet.

Nå er det en forsamling på over tre tusen personer og foruten et vakkert lokale som har 1400 sitteplasser har de 6 andre lokaler i byen. Porto Alegre har over 400.000 innbyggere.

Over hele Rio Grande do Sul er det nå 38 forsamlinger med over 10.000 medlemmer.

I 1946 ble over 1000 nyfrelste døpt på de forskjellige steder.

Meddelelse fra „Den Frie Evangeliske Forsamling“, Holmestrand.

Det skal herved meddeles at misjonær Inger Frellumstad etter eget ønske og begjæring er utmeldt fra «Den Frie Evangeliske Forsamling i Holmestrand den 1-9-47 som dens misjonær i Kina og medarbeider her hjemme. Vi sier henne takk for de år hun har vært menighetens misjonær i Kina. Herrens nåde og fred bevare henne.

For menigheten «Den Frie Evangeliske Forsamling Holmestrand»:

Bjarne Volden, (Sign).

Harald Svendsen, (Sign.)

Ottar Hillervik, (Sign.)

TROFASTE ARBEIDERE

Helmine og Martin Agnes.

Martin Agnes er fisker og har sitt vesle vakre hus like ved sjøstranden i Saltnes i Råde. Han er en av de eldste frie venner på stedet. Kom med på Herrens side som ganske ung, først i Indremisjon og da den frie bevegelse brøt fram der var han en av de første som åpnet sitt hjem for de frie predikantene. Siden har han stått trofast med. Sammen med sin hustru har han vært aktiv med i mange år.

Det er sikkert mange som vil gjenne igjen de to gamle trofaste møte- og stevnedeltakere når de ser deres bilde over disse linjer.

På det årlige vennstevne på «Klippen» har de alltid vært å se og mange har lagt merke til

den gamle mannen med det hvite skjegget.

Såvidt jeg husker er de begge over 87 år gamle og feiret diamantbryllup for en tid siden. Flere av deres barn er frelste og har sitt åndelige hjem på «Klippen». Sønnene Ludvik og Markus er jo blant de eldste venner nå. Flere av barnebarna er også med på Herrens side. De har også en datter i Syd-Amerika.

Begge er åndsfriske og følger godt med i virksomheten. Det er ikke lenge siden de deltok i møtene, enda støvhytten blir skrøpelig nå.

Vi vil ønske dem en lys livsaften og en rik inngang i den himmelske herlighet når vandringsstaven må legges ned.

G. I.

atter å sette foten på land der og gledelig at folket har fått seg såpass boliger at de kan klare seg på hjemlig grunn.

Jeg har også besøkt Bergsfjord og Sørvær. Skal tilbake til Troms fylke og besøke noen steder der i september.

Sender en hjertelig hilsen til alle venner sør på med takk for forbønner.

Gud signe dere alle.

L. Lyngmo.

Pilegrimsferden.

Torsdag 21. august hadde vi vårt siste møte i Flekkefjord-distriktet på et lokale i Loga, ca. 3 kilometer utenfor Flekkefjord. Det var ganske lett å tale Guds ord. Det er br. Alfred Svindland som er den ledende der.

Fredag reiste vi fra Fodnestøl hvor vi hadde hatt det så greit. Fredelig og høyt lå hjemmet deres oppe i heien. Sol og varme var det hele tiden og det ble som en liten ferie. De gjorde alt for at de skulle ha det godt og det var rent trist å reise. Gud vil velsigne alle som åpner sine hjem for Herrens vitner.

Vi reiste med toget fra Sira stasjon til Egersund. Ukjente som vi var trodde vi at det gikk ferge til Egerøy som jo ligger like utenfor byen, og det skulle vi. Det viste seg at båten som besøker trafikken til øya gikk bare en gang om dagen, kl. 13. Da vi kom til Egersund kl. 13.30 var jo båten gått og vi sto der. Ved Guds merkelige ledelse fikk vi vite at skolen i Egersund hadde tur til Egerøy den dag, og vi fikk bli med en av båtene som fraktet barna ditt. Det er fint å se hvor dan Gud ordner alle ting. Takk og lov!

Hos Peder Skadberg, som er en av de gamle frie forkjempe-

Hjertelig takk

for oppmerksomheten på min 60 års dag.

Helmer Moger.

Til Serene Løland.

Innkomet til str. Lølands hjemreise: J. Mikalsen, Moss kr. 5.00. Misjonen på Valersund pr. Trondheim kr. 100.00. En løst kr. 1000.00.

Hjertelig takk.

*Joh. Martisen,
Moss. (Kasserer)*

Hilsen fra N. Norge.

I det jeg sender en ny tinger på bladet nyttes høve til å sende en hilsen.

Jeg kom til Troms fylke sist i juli og etter tre dagers rast hjeme fikk jeg besøke våre venner i Tromsø og Tromsdal. Videre til Svendsby, hvor søndagen ble nyttet til møte. Ellers var jo dagene travle for folket med høyonna.

Nå har jeg vært på stevne i Breivikbotn. Det var underlig

re på disse kanter, fikk vi vårt herberge. Han har overgitt gården til sin sønn nå og der har de møtelokale i annen etasje. Det er ikke stor flokken på øya, som de fleste steder er ikke søkningen til møtene stor akkurat nå. Vi hadde møter der lørdag og søndag sammen med evangelist Sellevåg som også var der. Det var gilt å bli kjent med venner der også.

Tirsdag reiste vi med båten fra Eigerøy til Egersund og da veien over Jæren ikke har store bakker, som vi ellers var vant med fra Sørlandet, bestemte vi oss å bruke syklene de 60-70 kilometer vi hadde å ferdes til Klepp på Jæren. Veien var bra, men vi fikk en lei motvind og vi var nokså slitne når vi kom fram til bestemmelsesstedet. Hos Gunvald Klepp fikk vi vårt herberge.

Onsdag den 27. august hadde vi vårt første møte hos Mikal Skjeveland, ikke langt fra Borre kirke. Br. Jens Glittenberg som var på reise syd og østover var også med og Gud ga oss et godt møte. Lørdag 30. hadde vi møte hos Gunvald Klepp og søndag på Malmin i nærheten av Sandnes. Her har en br. bygget et litet lokale. Utenpå var det ikke særlig imponerende, men inne var det ganske fint. Flere vitnet om Gud og det var «greit» møte. Vi kom til Stavanger den 2. september og deltok med vennene i Ledålsgt. 3. Det var møter tirsdag og torsdag. Søndag kom også br. Kasborg og deltok med oss. Form. hadde vi brødsbrytelse. En god stund, og på kvelden var det bra besøk og åpent å vitne. Onsdag og lørdag, samme uken var vi på Gandalen på møter. De har en god musikkflokk og møtene holdtes hos Sigurd Egeland og Kristoffer Egeland. De har

eget lokale, men under krigen ble det beslagnag og innredet til familieleilighet og siden har de ikke fått det igjen.

Tirsdag 9. sept. var vårt siste møte i Ledålsgt. 3. Trygve og Anna Gjosund var kommet og tre engelske brødre talte, tolket av Kasborg. Lokalet var fullt og det var åpent og godt. Onsdag var vi i «Zion» og hørte Sev. Larsen igjen. Han talte riktig godt og det var styrkende å høre ham. Han er ungdoms-frisk, tross sine over 80 år.

Torsdag 11. sept. reiste vi fra Stavanger til Koppervik på Karmøy med den nye fjordbåten «Haugesund», og med buss til Vedavågen. Vi sendte syklene hjem fra Stavanger, da det nå blir sjøen vi mest må bruke. Det er meget praktisk å ha sykler på slike reiser i sommertid. I Stavanger bodde vi hos br. Nils Nilsen, bror til Daniel Nilsen, og de viste oss stor gjestfrihet. Gud velsigne dem igjen.

På Vedavågen har de vel det største møtelokale de frie venner har her i landet. Det er bygget etter freden kom og har nok sitteplasser til 400-500 mennesker. Søkningen var ikke så stor denne tiden på året da mange var ute på fiske og flere var opptatt med innhøstningsarbeid. Vi hadde møter der torsdag og fredag. Hos Ånen Selvik fikk vi vårt herberge. Han var ute på fiske og vi traff ham ikke.

Lørdag reiste vi til Mosterhamn. Det var ikke fritt for at det husket endel da vi reiste utfor Sveio. Det var flere som var syke. Heldigvis var det bare en times tid det sto på og så kom vi i ly av Bømloøya. Vi greide oss godt og ble ikke sjøsyke. Vi kom til Mosterhamn i øsende regnvær og på vei over til Grindheimsvåg, hvor vi fikk vårt herberge hos Chr. Størk-

sen jr., ble vi nokså våte. Det smakte godt å komme i hus.

Vi deltok på møtene i «Zion», Mosterhamn lørdag, søndag og tirsdag. Søndag var bedehuset overfylt og de andre dagene var også besøket riktig godt. Det var åpent og lett å tale Guds ord. Vi ble riktig gla i vennene der. Det var en god venneflokk.

Det er ikke så enkelt å reise ute på øyene og inne i fjordene på Vestlandet som på det tett bebyggede og kommunikasjonsrike østlandet. Vi gikk like fra møte i «Zion» og til bryggen i Mosterhamn hvorfra rutebåt til Lervik i Stord skulle gå kl. 11 på kvelden. Det ble storm og et fryktelig uvær og båten klarte ikke å komme fram. Vi satt i en lagerbygning til kl. to på natten og måtte så gå tilbake til br. Størksen og kom dit kl. tre. Dagen etter kom vi så med fergen til Lervik kl. 6 på kvelden. Båten til Bergen skulle gå kl. vel 24, men var forsinket og gikk ikke før hen imot tre. Vi fikk altså et langt opphold på Stord brygge den natten også.

På kvelden var vi innom og hilste på familien Laukhammer. Det var gilt å få besøke dem.

Kl. 7 torsdag morgen la båten til ved bryggen i Bergen og sto br. Daniel Nilsen og tok oss med til sitt hjem, hvor br. Ersrud også var. Møtet om kvelden i Skostredet 17 var riktig godt. Da Paul Edmann og Trine Bull var kommet til Bergen et par dager før og mange gikk og hørte dem fryktet noen for at det skulle bli lite besøk, men lokalet var fullt. Det føltes fritt i ånden og det var åpent å vitne.

Fredag 19. sept. reiste vi over fjellet med tog til Drammen. Det var flere som skulle til konferansen i Drammen og i godt selskap går tiden fort. Br. D-

Isais rotskudd - et banner for folkeslag

Forts. f. forrige nr.

Og de mange tegn og undergjerninger som skjedde ved ham! Det var kjensgjerninger som det ikke var godt å komme forbi.

Intet under at folket på hans hjemsted, som kjente ham fra barnsben av og som visste at han var ulærd, begynte å spørre: «Hvorfra har denne slik visdom og slike kraftige gjerninger?» (Matt. 13, 54-55.)

Det er interessant å legge merke til hvor nøysomme enkelte planter og tresorter kan være. I både grunn og dårlig jordbunn kan de feste sine røtter, vokse og trives, tross de vekslende årstider med uvær og kulde. Men uten vann kan in-

Nilsen, Lexander, str. Kleve og vi hadde fått sitteplasser i en kupé.

Det var trist å se hvor tørt det var på østsiden av fjellet Brune avslåtte enger og tørre åkrer vitnet om mangel på vann.

I Drammen fikk min hustru og jeg vårt herberge hos familien Lars Svendsen hvor de gjorde alt for at vi skulle ha det godt. Konferansen og oppholdet i Drammen skal vi ikke komme inn på her denne gang.

Det var riktig interessant å få besøke flokkene på sør- og Vestlandet. Mange av dem har jeg besøkt før, men flere steder var helt nye for meg. Det er langt mellom flokkene og lange reiser enn på Østlandet. Om det blir tid og anledning vil jeg gjerne komme tilbake til dette senere.

Gud velsigne dere og hjertelig takk for alt godt.

G. I.

tet liv trives.. *Vann er livets minimumskrav.* Selv den mest fordringsløse plante må dø hvis den nektes vann. — Men her opplever vi det underlige. Fra en jordbunn som ikke eide betingelse for å fostre fram liv (guddommelig liv) skjøt dette rotskudd opp. «Som et rotskudd av tørr jord», sier Esaias. —

Men hvordan kunne så dette vesle rotskudd vokse opp og der til bære så rike frukter? — Eller for å bruke jødernes egne ord: Hvorfra hadde denne slik visdom og kraftige gjerninger?

Jo, svaret finner vi i Johs. 1, 4: «I Ham var liv». Ja, i Ham var liv — et liv som var både høyere og sterkere enn det rent naturlige — et liv som ikke søkte sin næring i denne verdens jordbunn. En tørr jord bunn betød derfor intet for Ham. Jordbunnen fostret ellers typer av alle slag. Fariseerne f. eks., de vokste opp som paddehatter. Men et opphøyet liv som det i Kristus, kunne denne jordbunn ikke fostre.

Det sies at jordens produktivitet i de krigsherjede land ofte blir ødelagt av krigen. Foruten alle de «krater» som granat og bombenedslag forårsaker, blir jorden gjennemtrent av giftige gassarter som gjør den uproduktiv. Slik også på det åndelige område. Siden fallets dag har menneskeslekten levd i fiendskap med sin Skaper, og jorden har i alle disse år vært slagmark for historiens hårdeste og mest forbitrede kamper. Intet under at denne åndelige jordbunn er forgiftet og ute av stand til å fostre et høyere liv. Gjennemtrent som den var av hat, ubarmhjertighet, løgn og andre ånde-

lige giftstoffer, kunne den ikke fostre et liv full av kjærlighet, nåde og sannhet. Og her har vi forklaringen på at den himmelske Far ikke sørger for noen jordisk utdannelse for sin elskede Sønn. Det han ellers skulle lære, lærte han i livets og lidelsens skole. Han lærte lydigheit av det han led. Hebr.5,8 Jesu krav til et naturlig liv var minimalt. Bortsett fra de klær han sto og gikk i, eide han ikke det han kunne helde sitt hode til. Men var han fattig på jordisk gods, så var han så meget mer rik i Gud, og av disse rikdommer delte han rikelig ut. Selv kong David ble fattig i all sin rikdom i motsetning til denne. Likedan Salomo i all sin visdom. Jesus overgikk dem begge.

En dag sto han ved terskelen til kongedømmet og kunne sette seg på sin far Davids trone. De ville ta ham med makt å gjøre ham til konge. Og slik hadde Israels folk tenkt seg Messias når han kom for å oppreise Davids falne hytte og opprette riket for Israel. De tenkte og følte så menneskelig, slik som så mange av Guds barn gjør den dag idag. — Men om Jesus hadde falt for denne fristelse, hvor var det da blitt av gudsriket som han var kommet for å opprette på jorden? Og hvor var det blitt av oss arme hedninger? Men nå hadde Herren sagt ved profeten: «Til Isais rotskudd der står som et banner for folkeslag, skal hedninger søke hen» Es. 11,10.
Resten neste nr.

Et godt svar.

En mann kom inn i en forretning hvor kun en ung butikkbetjent var tilstede. «Gi meg godt mål», sa mannen, «din sjef er ikke her.» «Min sjef er alltid inne», svarte betjenten. Han var kristen og sjefen var Gud.

Høststevnet i Betania, Arendal

tok til tirsdag 9. september og fortsatte til og med tirsdag 16. ds. (untatt fredag) med bibeltimer av M. K. Kleppe, samt fest på lørdag 13. og to møter i lokalet søndag med torvmøte om ettermiddagen. Mange ble innkvartert og fellesmiddag ordnet om søndagen.

Av predikende brødre og søstre foruten Kleppe var misjonær Arthur Kornelius, Bernh. Nilsen, Gunhild Gundersen, evngl. Wennesland og forst. Thorsten sen.

Møtene og bibeltimene var preget av et hellig alvor om fornyelse av det åndelige liv såvel for den enkelte som for menigheten.

Et godt evangelisk møte ble holdt på Torvet søndag ettm. med god sang og musikk, hvor Kornelius, Wennesland og Kleppe talte brennende for de mange hundre tilhørere.

Vi har i denne delige sommer hatt ordinære torvmøter hver tirsdag kl. 7. og fortsatt i lokalet kl. 8. Hadde også gleden av å ha br. Ernst Falck med på disse og mange andre møter, samt forst. Johs. Hedin med familie som ferierte på hjemlige trakter (han er jo fra Arendal) Red. Gustav Iversen og hustru besøkte oss også en ukes tid m. fl.

Virksomheten i Betania går sin jevne gang med evangeliske møter, bønnemøter, bibeltimer, misjonsmøter, barnemøter (som er i vekst) Musikkvennerne er trofaste og til megen velsignelse.

Forstander Thorstensen er nå flyttet til sitt nybygg i Stensåsheia og synger: Jeg bor så høyt over skyld og dom. Et vakert sted.

Thorstensen har benyttet bå-

Stevne og konferanse for ungdomsarbeidet

i Ebenezer, Askim

lørdag og søndag 25 og 26 oktober

Lørdag kl. 17 konferansemøte. Villy Høyås innleder emnet: På hvilken måte kan vi komme nybrottsfeltene til hjelp? Samtale.

Kl. 20 evangelisk møte. Bjarne Stålstrøm taler over emnet: De unges innsats i Guds rikes arbeid.

Søndag kl. 8 fm. forhandlinger.

Kl. 11 taler Arne Wold om: Hva kan skape framskritt i vårt søndagsskolearbeid idag? Samtale.

Kl. 16. John Sørensen innleder: Hvorfor driver vi juniorarbeid og sommerleirer? Hva kan gjøres for å gå til utvidelse av dette arbeid? Samtale.

Kl. 19. Avslutningsmøte med taler og vitnesbyrd av de tilreisende.

Alle søndagsskolearbeidere, leirdeltakere og ungdom forøvrig innbys på det hierteligste til stevnet!

de sin ferie og fritid til å arbeide på sitt hus og derved spart flere tusen kroner. (Godt gjort br. Thorstensen.)

Vi ønsker Guds velsignelse fortsatt over forstanderen med familie. Fred over Guds Israel.

Charles Sandberg.

†

Oscar Elisson

I måndags den 8. september lämnade en av våra trogna vänner i Göteborg, Oscar Elisson denna för honom i synnerlighet så kampfyllda värld, vid icke fullt 60 år för att gå till sin belønning.

Vår vän Elisson har alltid hört till de «svaga lerkärlen» på grund av en kropslig defekt. Hans lidande tiltog under sista året och för ungefär 1 månad sedan drömte nedskrivaren av detta att broder Elisson kom åkande i en vagn og häntades helt plötselig av vita gestalter till himmelen i en ljus sky. Han låg på Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg när hembudet helt straks kom.

Med denna vår vän og broder bortgick en synnerligen fin andelig personlighet. Var omhöljelse svagt, så var hans inra människa stärkt att inte bare bära egen börd utan at gjennem sin rådgivning og förböner ock korrespondans bära många andras bördar. Många stå vid hans bärd med tacksamhet till Gud för ett nyttigt helutgivet liv. Han hadde mange vänner också i Norge. Gud välsigna vår broders minne.

D. O. Belfrage.

Stevnet i Askim

for ungdomssaken, minner om. De som skal delta må melde seg fra til br. Ivar M. Hanssen i Ebenezer, Askim, innen den 20.

Stevne

Vennene i «Salen» Fredrikstad Ø innbyr til stevne lørdag den 25. og søndag den 26. oktober. Predikende som ønsker å overnatte må melde seg til Arvid Bustgård, Fredrikstad telefon 2684.

Alle er hjertelig velkomne